

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115206393
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8115206393.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci navrhovateľa: E.. O.I. G.I., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. F. XA, XXX XX H. proti odporkyni: E.O. G.L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX V. E. J., H. XXXXX, K. - O., právne zastúpená JUDr. Oktáviou Ťukotovou, advokátkou so sídlom Námestie slobody 27, 083 01 Sabinov, o zrušenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaniach účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15C/105/2015-101 zo dňa 15.06.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s opravným uznesením a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni určenú mu rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 27P/450/2007-127 zo dňa 03.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoP/13/2009-168 zo dňa 20.04.2010 počnúc dňom 30.03.2013 v znení opravného uznesenia č.k. 15C/105/2015-123 zo dňa 08.03.2018. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V odôvodnení poukázal na dôvody návrhu, stanovisko účastníkov, obsah pripojených listinných dôkazov, obsah spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/450/2007, citoval ust. § 24a), § 38a) zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len zákona č. 97/1963 Zb.) a uviedol, že účastníci sú v príbuzenskom pomere otec a dcéra. Rozsudkom Okresného súdu v Prešove č.k. 27P/450/2007-127 zo dňa 03.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoP/13/2009-168 zo dňa 20.04.2010 bolo určené prispievať navrhovateľovi na výživu odporkyne mesačne vo výške 50,- eur počnúc od 18.12.2006 do budúca. Navrhovateľ nepopieral, že vyživovaciu povinnosť voči odporkyni si neplnil z dôvodu nespolupráce samotnej dcéry, ako aj jej matky. Prehlásil, že o odporkyni nemal dostatok informácií. I napriek tomu navrhovateľ vedel o tom, že odporkyňa ukončila strednú školu a od ukončenia strednej školy je zamestnaná v domove dôchodcov s hodinovou sadzbou 12,- USD. Pracuje od 14:00 hod. do 23.00 hod., platí si sociálne poistenie 100,- USD za týždeň a zároveň študuje. Platí si školné, čerpala pôžičku, ktorú bude splácať do ukončenia školy. Podľa vedomostí navrhovateľa, odporkyňa si kúpila auto za 20.000,- USD, zakupuje si drahé oblečenie a z jeho pohľadu životná úroveň odporkyne je vyššia, než je životná úroveň navrhovateľa. Súd prvej inštancie poukázal na stanovisko navrhovateľa k neplneniu si vyživovacej povinnosti, a to z dôvodu neposkytnutia súčinnosti zo strany bývalej manželky, ako aj odporkyne. Navrhovateľ tvrdil, že po odchode bývalej manželky do USA sa staral sám o 3 deti. Potom ako deti matku navštívili v USA sa rozhodli tam zostať. Keďže boli vo veku blízkom dospelosti, navrhovateľ to akceptoval. S odporkyňou je v kontakte, komunikujú mailom a z uvedeného má vedomosť, že odporkyňa s matkou nebyva. Z tejto mailovej komunikácie je zrejmé, aké má odporkyňa výdavky. Tvrdil, že odporkyňa už neštuduje, ukončila školu v máji čo vyplýva z pohľadnice, ktorú mu zastala, na ktorej obsah súd poukázal s tým, že odporkyňa je už matkou a je vo vzťahu s otcom svojho dieťaťa. Navrhovateľ je poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 554,- eur, žije v

družskom vzťahu, z ktorého mal. deti nepochádzajú. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na stanovisko právnej zástupkyne odporkyne, ktorá predložila listinné dôkazy týkajúce sa odporkyne z ktorých vyplýva, že odporkyňa bola prijatá na bakalárske štúdium na škole I. B. v programe „ošetrovateľstvo“ s plným, resp. trojštvrťinovým úväzkom v termíne od 12.01.2015 a očakávaným ukončením štúdia 15.12.2017 s tým, že po ukončení získa akademický status „certifikát pre sestry“. Z predloženého výkazu vyplývajú finančné úhrady na štúdium v roku 2015, 2016 vyčíslené vo výške 22.350,- USD. Z tejto čiastky mala odporkyňa poskytnutý nenávratný grant vo výške 8.401,- USD a pôžičku vo výške 15.386,- USD, ktorú bude musieť splácať po ukončení štúdia. Podľa vyjadrenia právnej zástupkyne odporkyne, odporkyňa žije so svojím mal. dieťaťom a nepracuje. Má náklady na ubytovanie vo výške 600,- USD, ostatné náklady spolu 960,- USD. Náklady uhrádza matka, ako aj náklady na dieťa jeho otec. Z predloženého študijného plánu vyplýva, že odporkyňa navštevuje školu v pondelok v čase od 12.00 hod. do 15:50 hod. a v stredu od 14:30 hod. do 16:20 hod., celkom má absolvovať 42 hodín na semester. Z predloženej mailovej komunikácie (č.l. 71 spisu) vyplýva, že odporkyňa pracuje, ktorý mail je datovaný dňom 30.03.2013.

Vo vzťahu k právomoci súdu Slovenskej republiky vo veci konať súd prvej inštancie poukázal na stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR (č.l. 89 spisu), z ktorého vyplýva, že slovenský súd má právomoc vo veci konať. Medzi USA a Slovenskou republikou nie je uzatvorená medzinárodná zmluva upravujúca otázku výživného, preto je potrebné postupovať podľa vnútroštátneho práva. Rozhodné právo, ktoré súd v konaní by mal použiť je právo štátu, v ktorom má dieťa obvyklý pobyt (§ 24a) zákona č. 97/1963 Zb.) a teda právo štátu USA kde sa dieťa zdržiava. Následne súd postupoval v zmysle ust. § 53 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. a uložil účastníkom konania v primeranej lehote poskytnúť súčinnosť na zistenie obsahu cudzieho práva. Keďže žiaden z účastníkov nedisponoval vedomosťou o práve používanom v štáte obvyklého pobytu odporkyne, súd postupoval podľa právneho predpisu Slovenskej republiky, t.j. citoval ust. § 62 ods. 2, § 65 ods. 3, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákona o rodine), ako aj čl. 6 ods. 1, čl. 8 Civilného sporového poriadku a uviedol, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom časovo končí vtedy, keď sú samé schopné sa živiť. Veková hranica 18 rokov má význam len z procesného hľadiska v tom zmysle, že fyzická osoba v uvedený vek dosahuje plnoletosť. Plnenie vyživovacej povinnosti k rodičom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Zákon nestanovuje žiadne presné lehoty a zánik viaže len na stav, keď je dieťa schopné samostatne uspokojovať svoje životné potreby. Štandardne vyživovacia povinnosť k dieťaťu zaniká ukončením prípravy dieťaťa na jeho budúce povolanie, čím treba rozumieť najmä ukončenie štúdia na strednej škole, učilišti, prípadne na vysokej škole dennou formou štúdia. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Pokiaľ dieťa popri riadnom zamestnaní študuje nie dennou formou, alebo vykonáva doplnujúce kurzy k zamestnaniu, či iný druh nadstavby, tak vyživovacia povinnosť daná nie je. Z výsledkov vykonaného dokazovania so zohľadnením, že odporkyňa sa súdneho pojednávania nezúčastnila, preto súd pri posudzovaní rozhodných okolností vychádzal z predložených listinných dôkazov a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je prevažne dôvodný. Ako vyplýva z mailovej komunikácie, odporkyňa pracuje v nemocnici minimálne od 30.03.2013. Pokiaľ odporkyňa aj študuje, nejedná sa o denné súvislé pripravovanie sa na štúdium, keďže štúdium trvá len 2 dni v týždni, v pondelok od 12:00 hod. do 15:50 hod. a v stredu od 14:30 hod. 16:20 hod., teda v týždni celkom cca 6 hodín, čo nemožno nazvať sústavným sa pripravovaním na štúdium. Nejedná sa o štúdium dennou formou a takéto štúdium je v praxi možné prirovnať k štúdiu popri zamestnaní, nadstavbovému štúdiu, či kvalifikačnému kurzu. Pokiaľ sa odporkyňa stala matkou mal. dieťaťa dá sa predpokladať, že si uvedomila dosah svojej zodpovednosti, nakoľko jej povinnosťou je zabezpečovať výživu a starostlivosť o svoje mal. dieťa. Súd konštatoval, že na všetky potrebné otázky nezískal relevantné odpovede aj s poukázaním k tomu, že odporkyňa v konaní vypočutá nebola, a preto výsluchom nebolo možné zistiť všetky potrebné informácie. Uzavrel, že odporkyňa po ukončení strednej školy sa zamestnala a pracovala minimálne do času, kým sa stala matkou. Aj v súčasnosti, keď sa stará o mal. dieťa v útlom veku a žije v partnerskom vzťahu, založila si rodinu, je predpoklad, že aj keď nepracuje, vyživovaciu povinnosť prevzal partner odporkyne. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie vyhovel návrhu navrhovateľa a zrušil vyživovaciu povinnosť počnúc dňom 30.03.2013 do budúca a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. K výroku o trovách konania poukázal na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku.

2. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie právna zástupkyňa odporkyne. Namietala nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Poukázala na to, že záver súdu, že pracuje nie je pravdivý. Pokiaľ v minulosti pracovala, pracovala na dohodu, aby si mohla

kúpiť niečo na seba a nemusela to platiť jej matka, ktorá ju aj v súčasnosti finančne podporuje. Doposiaľ jej uhradza zdravotné poistenie. Prehlásila, že od tehotenstva a po narodení dcéry J. I., dňa XX.XX.XXXX nepracuje. Vo vzťahu k návšteve školy uviedla, že potvrdenie, ktoré súdu zo školy predložila je len potvrdením o návšteve školy, nie praxe, ktorá bola podstatne rozsiahlejšia ako teória. V máji v roku 2017 ukončila školu, na základe ktorej spravila skúšky a po ich absolvovaní by sa mohla zamestnať, avšak zatiaľ zabezpečuje starostlivosť o svoju dcéru. Uviedla, že s otcom mal. dieťaťa žijú len niekoľko mesiacov v spoločnej domácnosti, aby zistili, či sa napokon zosobášia. Prehlásila, že navrhovateľ jej výživné nikdy neposlal, neprispel žiadnym spôsobom ani jej dcére, jeho prvej a jedinej vnučke. Tvrdila, že finančné prostriedky jej veľmi chýbajú, lebo po ukončení školy musela splácať poskytnutú pôžičku vo výške 15.386,- USD. K zakúpeniu motorového vozidla uviedla, že predmetné motorové vozidlo je jej matky, ktorá ho zaplatila a zároveň uhradza aj poistenie. Ona ho má len požičané, využíva ho, lebo bez motorového vozidla by nevedela so svojou dcérou absolvovať žiadne zdravotné prehliadky, navyše ho potrebuje aj pre bežný život. Je pravdou, že sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila z časového hľadiska, ale aj finančných dôvodov. Predpokladala, že právne zastúpenie bude postačujúce. V odvolaní odporkyňa prehlásila, že má záujem vypovedať pred súdom a uviesť veci na pravú mieru. Je ochotná cestovať na Slovensko. Zároveň navrhla vypočuť aj svoju matku I. U., ktorej adresu pre doručenie predvolania ako svedka uviedla v odvolaní. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že na rozhodnutí má naliehavý právny záujem z dôvodu vykonávanej exekúcie vedenej pod sp. zn. 85Er/379/2005 z titulu vymáhaného nezaplateného výživného. Uviedol, že odporkyňa 10 rokov v rozpore so Zákonom o rodine a dobrými mravmi s ním nespupracovala a mal o nej len málo informácií. Po jednom roku pobytu dieťaťa v cudzine je príslušný na rozhodovanie o vyživovacej povinnosti súd štátu podľa miesta obvyklého pobytu, teda v danom prípade štátu O. - K., kde už pri podaní návrhu súdu predložil dôkaz, a to internetovú stránku USA o vyživovacej povinnosti v štáte Iowa v USA, ktorý súd nevyhodnotil a neakceptoval. To poprel, že by súd ani on nemal vedomosť o práve štátu kde má odporkyňa obvyklý pobyt. V štáte O. - K. trvá vyživovacia povinnosť do 18-tich rokov, najdlhšie však do skončenia strednej školy. Pripustil, že o vyživovacej povinnosti rozhodol súd Slovenskej republiky, a to v snahe, keď použil náš právny poriadok, avšak nedospel k správnym skutkovým zisteniam, ani k správne mu posúdeniu veci. Poukázal na to, že nebolo v konaní vôbec preukázané, kedy odporkyňa nadobudla schopnosť sama sa živiť. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v časti dátumu zrušenia jeho vyživovacej povinnosti a vec na základe dôkazného stavu uviesť do súladu s právom a dobrými mravmi.

4. Právna zástupkyňa odporkyne vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že na skutočnostiach uvedených v odvolaní v celom rozsahu trvajú.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne opätovne poukázal na ním uvádzané skutočnosti v podanom odvolaní, ako aj v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Uviedol, že odôvodnenie odvolania odporkyne je právne irelevantné, lebo tvrdenia v ňom uvedené nie sú pravdivé. Navrhol odvolanie v celom rozsahu ako nedôvodné zamietnuť.

5. Právna zástupkyňa odporkyne v rámci odvolacej repliky uviedla, že stanovisko navrhovateľa je zavádzajúce. Odporkyňa žije v USA, v čase súdneho sporu ešte študovala, porodila dieťa, o ktoré sa spočiatku starala sama za pomoci matky, neskôr sa k nej nastahoval aj otec dieťaťa, ktorý s ňou naďalej žije. Bez pomoci matky by si nemohla dopĺňať štúdium, ktoré nevyhnutne potrebovala, aby mohla neskôr pracovať. Poukázala na to, že navrhovateľ i napriek tomu, že mal súdom určené platiť výživné na odporkyňu, nikdy jej peniaze nezaslal. Trvala na skutočnostiach uvádzaných v odvolaní. Navrhovateľ v rámci odvolacej repliky uviedol, že právna zástupkyňa odporkyne sa snaží klamať a zavádzať súd. Po právnej stránke súd prvej inštancie vyhodnotil správne, keď neuveril protistrane hlavne na základe predložených, resp. nepredložených dôkazov. Celé konanie je o peniazoch, hlavne o dobrých mravoch, ktoré odporkyňa aj jej matke chýbajú. Svojim deťom by dal aj posledné, ale ich lásku si kupovať nebude.

6. Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/10/2018-121 zo dňa 08.02.2018 bola vec vrátená súdu prvej inštancie na postup podľa § 224 Civilného sporového poriadku za účelom opravy a zosúladenia verejného vyhlásenia rozhodnutia s jeho písomným vyhotovením v časti týkajúceho sa „počnúc dóm

30.03.2013“. Opravným uznesením č.k. 15C/105/2015-123 zo dňa 08.03.2018 súd prvej inštancie opravil chybu v písaní písomného vyhotovenia rozhodnutia.

7. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Citované ustanovenie je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku na všetky prebiehajúce a začaté konania v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov, ktorý znamená zachovanie právnych účinkov úkonov vykonaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016, ktorých následky úkonu sa majú uznávať i vtedy, ak novšia procesná úprava už s týmto následkom nepočíta.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP) v spojení s § 2, § 395 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len CMP) vzhľadom na včas podané odvolania osobami oprávnenými (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolania účastníkov sú dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

9. Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie, ako aj uplatnenými odvolacími námietkami účastníkmi konania odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci rozhodný pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku na zrušenie vyživovacej povinnosti od 17.03.2012, ako aj nesprávne právne vec posúdil podľa ustanovení Zákona o rodine vzhľadom k tomu, že vzhľadom na obvyklý pobyt odporkyne v USA mal aplikovať rozhodné právo štátu, v ktorom má odporkyňa obvyklý pobyt (§ 24a zákona č. 97/1963 Zb.). Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade je daná právomoc slovenského súdu na konanie o výživnom v zmysle ust. § 38a zákona č. 97/1963 Zb. Súd prvej inštancie však nedostatočne zistil skutkový stav veci rozhodný pre posúdenie dôvodnosti návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti od 17.03.2012, lebo pri posudzovaní schopnosti sám sa živiť na strane odporkyne nezohľadňoval rozhodné právo štátu, v ktorom má odporkyňa obvyklý pobyt. Aplikácia ustanovení Zákona o rodine nebola správna. Uplatnená námietka nesprávneho právneho posúdenia, ako aj neúplných skutkových zistení bola dôvodná. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia bodu 17 vyplýva, že aj súd prvej inštancie uviedol, že nemal dostatočne zistený skutkový stav veci pre záver súdu, kedy odporkyňa nadobudla schopnosť sama sa živiť. Je v záujme oboch účastníkov konania, aby súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci, vzhľadom aj na tvrdené skutočnosti na strane navrhovateľa týkajúce sa prebiehajúcej exekúcie ohľadne vymáhania určeného výživného, ako aj tvrdených skutočností odporkyňou ohľadne ukončenia prípravy na budúce povolanie a teda nadobudnutia schopnosti samej sa živiť.

Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolania účastníkov za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením zrušil v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 2 CSP).

Dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia bolo nesprávne právne posúdenie uplatneného nároku v zmysle ustanovení Zákona o rodine i napriek ust. § 24a zákona č. 97/1963 Zb., a to aplikácie rozhodného práva štátu, v ktorom má odporkyňa obvyklý pobyt - K. štátu O., vrátane nedostatočne zistených skutkových okolností, ktoré by odôvodňovali zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa vo vzťahu k odporkyni dňom 30.03.2013. Doplnenie dokazovania pred odvolacím súdom nie je účelné, lebo účelom odvolacieho konania nie je nahrádzať činnosť súdu prvej inštancie, ale na základe opravných

prostriedkov preskúmať, či bol postupom súdu prvej inštancie dosiahnutý účel civilného sporového procesu vyjadrený v čl. 2, 3, 6 CSP v spojení s čl. 46 a nasl. ústavy.

10. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie, a to výsluchom odporkyne zistiť kedy došlo k ukončeniu prípravy na budúce povolanie odporkyňou a k nadobudnutiu schopnosti samej sa živiť v zmysle rozhodného práva štátu, v ktorom má odporkyňa obvyklý pobyt - K. štátu O., ktoré právo cudzieho štátu je potrebné aplikovať. Postup súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 53 zákona č. 97/1963 Zb. nebol správny, ak cudzie právo zisťoval od účastníkov konania.

Podľa § 2 zákona č. 97/1963 Zb., ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo zákon vydaný na vykonania medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 53 zákona č. 97/1963 Zb., na zistenie cudzieho práva, justičný orgán urobí všetky potrebné opatrenia, pokiaľ mu obsah cudzieho práva nie je známy, môže si za tým účelom vyžiadať aj informáciu Ministerstva spravodlivosti.

Súd prvej inštancie si túto správu síce vyžiadal, avšak správa sa týkala len informácie o tom, že medzi USA a Slovenskou republikou nie je uzatvorená medzinárodná zmluva upravujúca otázku výživného. Podľa názoru odvolacieho súdu, je potrebné opätovne sa obrátiť na Ministerstvo spravodlivosti za účelom zistenia rozhodného práva K. štátu O. týkajúceho sa výživného, a to v rámci poskytovaných služieb Ministerstvom spravodlivosti v rámci Justičnej spolupráce v občianskych a obchodných veciach v oblasti týkajúcej sa zisťovania cudzieho práva štátu, ktorý je zmluvnou stranou Európskeho dohovoru o informáciách a cudzom práve zo dňa 07.06.1968 (oznámené č. 82/1997 Z.z.). Pre zisťovanie cudzieho práva v USA platí Viedenský dohovor o konzulárnych stykoch, čl. 5 písm. j) Vyhlášky č. 32/1969 Zb. Spôsob styku je upravený diplomatickou cestou prostredníctvom Veľvyslanectva Slovenskej republiky vo Washingtone, na základe žiadosti zaslanej prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti. Vzorová žiadosť, ako aj podrobnosti postupu príslušného súdu, informácie k zisťovaniu rozhodného cudzieho práva sa nachádzajú na stránke Ministerstva spravodlivosti, naše služby medzinárodné právo, justičná spolupráca v občianskych a obchodných veciach v oblasti týkajúcej sa zisťovania cudzieho práva štátu, vrátane vzorových príloh, listov a formulárov pre súdy.

Následne po zistení rozhodného práva štátu obvyklého pobytu odporkyne, doplnení dokazovania ohľadne rozhodných skutočností pre posúdenie dôvodnosti návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti od navrhovateľa voči odporkyňi od 17.03.2012 je potrebné vo veci opätovne rozhodnúť.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené, ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci samej v zmysle ust. § 396 ods. 1, 3 CSP v spojení s § 49 ods. 1, § 52 a § 57 CMP.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.